

תת"ע 2298/03/19 - מדינת ישראל נגד סלימאן אלהואשלה סלימאן אלהואשלה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 2298-03-19 מדינת ישראל נ' סלימאן אלהואשלה
תיק חיצוני: 34212103310

בפני	כבוד השופטת אושרת חנה בר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	סלימאן אלהואשלה סלימאן אלהואשלה

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.
 2. על פי האמור בדוח שמספרו 34212103310 לנאשם יוחסה עבירה של נהיגה ברכב שניתנה לגביו הודעת איסור שימוש, עבירה בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה, עבירה מיום 29.08.2018.
 3. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייצב לדיון ביום 29.03.2019. המבקש קיבל את הדוח לידו מהשוטר ובו מועד הדיון אליו אמור להתייצב.
 4. בתאריך 27.3.2019 התקיים דיון בעניינו של המבקש. המבקש לא התייצב לדיון אליו זומן. הוא נידון בהעדרו לעונשים של קנס בסך 1,000 ₪, פסילה בפועל לתקופה של 3 חודשים ופסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך שלוש שנים.
 5. לטענת ב"כ המבקש, המבקש הינו בשירות צבאי ללא תמיכה משפחתית ובשל כך שהוא מבלה את רוב זמנו בצבא לא התפנה לטפל בענייניו המשפטיים והזניח אותם.
- עוד טען ב"כ המבקש, כי המבקש נעצר בדרכו לתקן את הרכב. לדברי ב"כ המבקש, בכוונת המבקש להציג מסמכים הקשורים לאירוע.
- בשל האמור, התבקש לבטל את הפסילה שהוטלה על המבקש בהעדרו.
- המבקש תמך טענותיו בתצהיר.

6. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה הנאשם זומן כדין.

עוד טענה המשיבה כי אין כל רלוונטיות לתפקידו של המבקש בצבא שכן במועד ביצוע העבירה כלל לא היה המבקש חייל ויכל לטפל בענייניו טרם גיוסו.

לפיכך, טענה המשיבה כי אין בטיעוני המבקש סיבה המצדיקה ביטול פסק הדין בהעדר ולכן יש לדחות הבקשה.

דין

7. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

8. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם

לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו".

9. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

10. בחנתי את טענותיו של ב"כ המבקש ולא מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשה.

המדובר בעבירה שבוצעה בתאריך 21.08.2018, קרי לפני למעלה משנתיים וחצי.

מועד הדיון נמסר למבקש במעמד קבלת הדוח, כעולה מהדוח שצורף לתגובת המשיבה, ועליו סרב המבקש לחתום.

המבקש לא טרח להתייצב לדיון אליו הוזמן.

המבקש הגיש את הבקשה לביטול **בשיהוי ניכר - תקופה של למעלה משנתיים**, ממועד קבלת כתב האישום לידיו וגזר הדין בהעדר בעניינו, ולא נתן הסבר מניח את הדעת לחוסר המעש מצידו.

אין בטיעוני המבקש סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון ולהגשת הבקשה לביטול פסק הדין בהעדר בעניינו באיחור רב.

11. באשר לעונש שהוטל על המבקש, הרי שיחס לעבירה בה הורשע המבקש קיימת חובת פסילת מינימום בחוק של שלושה חודשים.

בית המשפט בפסק הדין בהעדר הטיל על המבקש, בין היתר, עונש פסילה של שלושה חודשים, פסילה על תנאי של שלושה חודשים למשך שלוש שנים וקנס בסך 1000 ₪, כאמור לעיל.

אין בעונש שהוטל על המבקש כדי להחמיר עימו כלל וכלל.

12. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה.**

ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י

פד"י ל"ט (3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

13. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש ו/או באת כוחו, משלא לא שוכנעתי כי יגרם לנאשם עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון.

14. הבקשה נדחת.

המבקש יפעל על פי האמור בגזר הדין.

15. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ח' אייר תשפ"א, 20 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.